

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/341/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213224657
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4213224657.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, Alpenstrasse 2, CH - 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporkyni: Q. C., nar. XX.X.XXXX, bytom W. T. XXX/XX, Y. - V. V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, v konaní zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Park Angelinum 2, Košice, o zaplatenie 1.123,87 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 139,25 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 24.10.2013 pôvodný navrhovateľ (spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o.) súdu doručil návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 1.123,87 € spolu s príslušenstvom, zmluvnú pokutu ako aj náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že odporkyňa so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (právny predchodca navrhovateľa) uzatvorila dňa 21.12.2006 zmluvu o poskytnutí rýchlej pôžičky č. 3374589, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 1.467,44 €, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť pravidelnými mesačnými splátkami. Odporkyňa si svoju povinnosť nespĺnila, ku dňu postúpenia pohľadávky jej dlh predstavoval sumu 856,80 € s príslušenstvom. Dňa 21.10.2012 uzavrel s odporkyňou dohodu o uznaní záväzku č. 6422639077, v ktorej odporkyňa uznala svoj záväzok vo výške 1.123,87 € pozostávajúci z dlžnej istiny vo výške 657,95 € a zo zmluvným pokút, poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody. Tento svoj záväzok sa odporkyňa zaviazala uhradiť v 48 mesačných splátkach po 23,41 €. Odporkyňa z dlžnej sumy nič neuhradila, preto sa svojho nároku domáha súdnou cestou. Zároveň si uplatnil na zaplatenie i úrok z omeškania z dlžnej istiny, zmluvnú pokutu ako aj náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením obsahu zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky, dohody o uznaní dlhu, karty klienta, prehľadu splátok, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenia o postúpení pohľadávky, oznámenia o zosplatnení dlhu, zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s prílohami, zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s identifikáciou pohľadávky, uznesenia č.k. 14C/341/2014-44 zo dňa 29.5.2014, výpisu z príslušného registra navrhovateľa, vyjadrenia vedľajšieho účastníka k návrhu, vyjadrenia navrhovateľa a čiastočného späťvzatia návrhu,

uznesenia č.k. 14C/341/2014-100 zo dňa 5.3.2015 a ostatných ku spisu pripojených listín, prečítaním, a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou Profidebt Slovakia, s.r.o. a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. dňa 11.6.2012, postupník nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči odporkyni titulom zmluvy o pôžičke, ktorá je predmetom tohto konania. Odporkyni bolo postúpenie pohľadávky oznámené právnym predchodcom navrhovateľa písomným podaním zo dňa 19.6.2012. Na základe zmluvy o postúpení zo dňa 31.1.2014 nadobudol predmetnú pohľadávku navrhovateľ. O zmene účastníka na strane navrhovateľa súd rozhodol uznesením č.k. 14C/341/2014-44 zo dňa 29.5.2014.

Navrhovateľ je obchodná spoločnosť registrovaná v obchodnom registri kantóna Zug, Švajčiarsko.

Odporkyňa s právnym predchodcom navrhovateľa uzatvorila dňa 21.12.2006 zmluvu o poskytnutí rýchlej pôžičky. Na základe tejto zmluvy bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 995,82 €, ktorý sa odporkyňa zaviazala vrátiť veriteľovi v 36 mesačných splátkach po 40,76 €. Ako vyplynulo z karty klienta právny predchodca navrhovateľa z dôvodu neplnenia zmluvných podmienok odporkyňou ku dňu 20.3.2009 zosplatnil úver. Dlh odporkyne ku dňu zosplatnenia vyčíslil v sume 1.631,51 €. Po postúpení pohľadávky spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o. uzavrela s odporkyňou dohodu o uznaní dlhu č. 6422639077 zo dňa 23.10.2012. Podľa tejto dohody odporkyňa uznala svoj záväzok voči spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. zo zmluvy č. 3374589 vo výške 1.123,87 €. Tento sa zaviazala splatiť v 48 mesačných splátkach po 23,41 € s lehotou splatnosti k 28. dňu v mesiaci. Odporkyňa z dlžnej sumy nič neuhradila.

Vedľajší účastník na strane odporkyne v priebehu konania písomným podaním zo dňa 3.2.2015 vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Konštatoval, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou došlo k uzavretiu dohody o uznaní dlhu po uplynutí trojročnej lehoty od zosplatnenia pôžičky, pričom dohoda o uznaní dlhu je neplatným právnym úkonom, ktorý je aj nekalou obchodnou praktikou. Mal za to, že premlčacia lehota na uplatnenie práva uplynula dňa 20.3.2012, keďže návrh na začatie konania vo veci bol podaný až po jej uplynutí dňa 24.10.2013, žiadal návrh voči odporkyni zamietnuť.

Z dôvodu neznalosti slovenského jazyka zo strany odporkyne, súd uznesením č.k. 14C/341/2014-97 zo dňa 23.2.2015 pribral do konania tlmočníka a prekladateľa z jazyka maďarského do jazyka slovenského a späť.

Odporkyňa sa v priebehu konania pripojila k vyjadreniu vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jej strane. K dohode o uznaní dlhu uviedla, že podpis na dohode je jej. Doplnila, že k podpisu dohody došlo na ulici, kde ju oslovil neznámy muž a predložil jej dohodu na podpis. K podpisu listiny došlo na streche osobného motorového vozidla. Muž sa s ňou rozprával v slovenskom jazyku. Povedala mu, že slovenský jazyk riadne neovláda, neprihliadal však na to. Z jeho prejavu pochopila toľko, že má dlh a že má listinu podpísať. V čase podpisu nevedela, aká bola výška pohľadávky v dohode. Tiež nevedela akú sumu mala uhradiť a titulom listiny ani nič neuhradila. S obsahom listiny nemala možnosť sa oboznámiť, pretože slovenský jazyk takmer neovláda. Čo sa týka zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky, pri jej uzavretí bola úplne iná situácia, pretože zmluvu s ňou uzatvárala osoba, ktorá s ňou komunikovala v jazyku maďarskom, preto jej bol obsah zmluvy známy.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.5.2004 do 31.12.2007 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba,

ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004, predpisom lex specialis, s poukazom na 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Rozpor s dobrými mravmi je rozporom s objektívnym právom a tento rozpor spôsobuje neplatnosť právneho úkonu bez ohľadu na to, či subjekt o tomto rozpore vedel alebo nie.

Právny úkon sa prieči dobrým mravom, pokiaľ nerešpektuje niektorú zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú rešpektované rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Dobré mravy fungujú aj ako korektív zmluvnej slobody. Ide tu predovšetkým o aspekt zmluvnej slobody spočívajúci v slobodnom určovaní obsahu zmluvy zmluvnými stranami. Uvedený aspekt zmluvnej slobody, tak ako aj zmluvná sloboda, má svoje limity ustanovené právnymi normami, ktorých prekročenie je sankcionované. Jedným z takýchto limitov je aj inštitút dobrých mravov. Preto i právny úkon, ktorý je výsledkom konsenzu zmluvných strán, môže svojim obsahom odporovať dobrým mravom. Ak výkon práva, ktorý je objektívne v rozpore s dobrými mravmi, spočíva v konaní právneho úkonu, je tento právny úkon neplatný pre rozpor s dobrými mravmi a to aj v prípade, že samotný obsah tohto právneho úkonu v rozpore s dobrými mravmi nie je.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Ak právny úkon trpí vadami vôle (nebol urobený slobodne a vážne) alebo trpí vadami prejavu vôle (nebol urobený určite a zrozumiteľne) je absolútne neplatný. Právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou

nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práva alebo povinnosti. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona /ex lege/ a pôsobí od začiatku /ex tunc/ voči každému. Každý kto má na tom naliehavý právny záujem, môže sa jej bez časového obmedzenia dovolávať súdnou i mimosúdnou cestou. Toto právo sa nepremičuje ani nezaníka, pretože z takéhoto úkonu právne následky nenastanú, a to ani dodatočným schválením, ani odpadnutím vady prejavov vôle. Súd musí na túto neplatnosť prihliadať, resp. musí z nej vyvodzovať dôsledky aj bez návrhu z úradnej povinnosti. Verejný záujem tu prevažuje nad osobnými záujmami účastníkov absolútne neplatného právneho úkonu, a to aj tých, ktorí neplatnosť sami nespôsobili ani ju nezavinili.

Právny úkon nie je urobený slobodne (nedostatok slobody vôle), ak účastník koná pod nedovoleným nátlakom zo strany druhého účastníka, alebo aj zo strany tretej osoby, ak o tom druhý účastník vedel a aj to využil. Takýmto nátlakom môže byť priame fyzické donútenie, alebo bezprávná vyhrážka. Bezprávná (protiprávná) vyhrážka je psychické donútenie takej intenzity, že vzbudzuje dôvodný strach u konajúceho účastníka.

Právny úkon nie je urobený vážne (skutočne) ak konajúci (vôľu prejavujúci) nechcel svojim prejavom vôle vyvolať právne následky, ktoré by inak v dôsledku jeho prejavu nastali. Takto urobený právny úkon je zásadne neplatným. Ak by však druhej osobe, so zreteľom na okolnosti prípadu, nebolo ani nemohlo byť zrejmé, že prejav vôle nie je vážny, treba v záujme ochrany dobromyseľnosti tejto osoby považovať právny úkon za platný.

Právny úkon je nezrozumiteľný, ak jeho obsah je vyjadrený tak nejasne, že ani pomocou výkladu v zmysle § 35 ods. 2 a 3 nemožno ustáliť, čo sa ním chcelo vyjadriť.

Právny úkon je neurčitý, keď síce je zrozumiteľne vyjadrený, avšak jeho obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky spočívajúce v neurčitom vyjadrení obsahu nemožno odstrániť ani prostredníctvom interpretačného pravidla vyjadreného v § 35 ods. 2 a 3.

Absolútne neplatný je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a tým aj absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, keď svojim obsahom alebo účelom odporuje zákon, alebo ak zákon obchádza.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovolával.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 120 ods. 3 O.s.p., ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

V danom prípade sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaplatenia dlžnej sumy titulom zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky vo výške 1.123,87 € s príslušenstvom.

Súd mal vykonaným dokazovaním zo zhodného tvrdenia účastníkov konania preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou existoval zmluvný vzťah titulom zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky, na základe ktorého bola odporkyňa poskytnutá finančná hotovosť, ktorú sa zaviazala splatiť právnomu predchodcovi navrhovateľa v pravidelných mesačných splátkach. Tiež mal z predložených listín preukázané, že zmluvný vzťah bol medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bol predčasne ukončený zosplatením ku dňu 20.3.2009. Zo zmluvného vzťahu vznikla ku dňu 20.3.2009 pohľadávka, ktorej existenciu odporkyňa nepopierala.

Predmetom konania v tejto veci bol záväzok odporkyne, ktorý vznikol zo zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky, ktorá je však súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporkyňu je potrebné hľadieť ako

na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka).

S ohľadom na tento záver súdu bolo v konaní potrebné zaoberať sa i skutočnosťou, či navrhovateľ neuplatňuje premlčaný nárok (keď námietka premlčania bola v konaní vznesená odporkyňou i vedľajším účastníkom na strane odporkyne), zistenie ktorej skutočnosti potom bráni súdu priznať mu plnenie voči odporkyňi ako spotrebiteľovi, keď počnúc účinnosťou novely zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. je súd od 13.6.2014 povinný na premlčanie uplatneného nároku prihliadať z úradnej povinnosti. Pokiaľ ide aplikáciu novely zákona č. 250/2007 Z. z. na posudzovaný právny vzťah súd je toho názoru, že prijatá novela nevykazuje znaky pravej retroaktivity, ktorá je v našom právnom poriadku neprípustná, ale ide o retroaktivitu nepravú, ktorá prípustná je (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 16/09 zo dňa 27.10.2010). Predmetnou novelou neboli dotknuté právne skutočnosti, ktoré vznikli počas platnosti a účinnosti skorších právnych noriem, nebolo odňaté právo navrhovateľa vzniknuté v minulosti podľa staršieho zákona (v prejednávanej veci právo na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom), boli len zmenené isté práva do budúcnosti, konkrétne právo s úspechom sa domáhať priznania tohto nároku v prípade, že tento je premlčaný. V danej veci, nakoľko predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku. Inými slovami, je to okamih, kedy oprávnený môže po prvýkrát s úspechom podať žalobu na plnenie záväzku. Občiansky zákonník objektívne vymedzuje začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda od toho, či oprávnený subjekt vie alebo nevie o svojom práve. Všeobecná trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé byť uplatnené v konaní pred súdom prostredníctvom návrhu na začatie konania. V danej veci sa právo mohlo vykonať prvýkrát dňa 21.3.2009 (v deň nasledujúci po predčasnom zosplatnení pôžičky). Týmto dňom začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 20.3.2012. Preto keď konanie v prejednávanej veci začalo dňa 24.10.2013 doručením návrhu na súd (§ 82 ods. 1 O.s.p.), bolo to až po uplynutí premlčacej doby na uplatnenie tohto nároku. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo navrhovateľa na uplatnenie jeho (aj keď premlčaného) nároku návrhom na súde. Avšak poznamenáva, že navrhovateľ nárok na vrátenie dlžnej sumy úveru uplatnil po viac ako štyroch rokoch odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Na uplatnenie takéhoto nároku zo spotrebiteľskej zmluvy musel súd bezpochyby prihliadnúť aj bez návrhu, konkrétne na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku navrhovateľa voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania ako zákonnej prekážky, ktorá s poukazom na 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa bráni priznať plnenie voči spotrebiteľovi, bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Navrhovateľ svoj nárok uplatnený voči odporkyňi odôvodňoval i uzavretím dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom zo dňa 23.10.2012, v ktorej dohode odporkyňa uznala záväzok titulom zmluvy č. 3374589 uzavretej s pôvodným veriteľom: Consumer Finance Holding, a.s.. Súd z úradnej povinnosti riešil ako prejudiciálnu otázku, či dohoda o uznaní dlhu zo dňa 23.10.2012 uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou je platným právnym úkonom. Keďže v priebehu konania vyšlo najavo, že odporkyňa slovenský jazyk absolútne neovláda (z ktorého dôvodu bolo potrebné zabezpečiť tlmočníka a prekladateľa počas konania), právny úkon vyjadrený v jazyku slovenskom preto nemohol byť prejavom jej skutočnej vôle a je potrebné ho považovať za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Okrem toho súd konštatuje, že zámer navrhovateľa dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uznaní dlhu zo dňa 23.10.2012 je nekalou obchodnou praktikou (pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa) a konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi (poukazujúc i na to,

že formulácia vyhlásenia o tom, že odporkyňa mala vedomosť o premlčaní dlhu bola zakomponovaná do bodu 2 zmluvných ustanovení, ktoré mali formulárovú podobu, boli vopred právnym predchodcom navrhovateľa naformulované, pričom zmienka o vedomosti dlžníka o následkoch uznania premlčaného záväzku bola zakomponovaná do textu písaného drobným písmom tak, aby táto bola spôsobilá ujsť pozornosti osoby podpisujúcej dohodu, navyše keď odporkyňa slovenský jazyk neovláda a na túto skutočnosť upozornila i osobu, ktorá jej v mene právneho predchodcu navrhovateľa predložila dohodu na podpis). Dohodu o uznaní dlhu odporkyňou dňa 23.10.2012 by v prípade jej platnosti súd považoval za právne neúčinnú, pretože v konaní nebolo preukázané, že by odporkyňa vedela o premlčaní dlhu, ktorý uznala tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka, pričom bolo na navrhovateľovi, aby túto skutočnosť súdu preukázal. Na základe vyššie uvedeného preto súd návrh na začatie konania voči odporkyňi z dôvodu premlčania uplatneného nároku, zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vychádzajúc z výsledku konania súd konštatuje, že odporkyňa bola v konaní plne úspešným účastníkom. Odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila. Vedľajší účastník na strane odporkyne si náhradu trov konania v priebehu konania riadne a včas uplatnil. Súd preskúmal predložené vyčíslenia trov konania aplikujúc vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v časti uplatnenej náhrady trov právneho zastúpenia a dospel k záveru, že vedľajší účastník na strane odporkyne si náhradu trov konania vyčíslil v súlade s vyhláškou. Súd tak priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 139,25 € (odmenu za 2 úkony právnej služby po 61,41 € (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd), 1 x režijný paušál po 8,04 € (rok 2014), 1 x režijný paušál po 8,39 € (rok 2015)). Odporkyňi súd náhradu trov konania nepriznal, keďže si túto neuplatnila.

Priznanú náhradu trov konania súd zaviazal zaplatiť navrhovateľa k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p..

Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.